

Coherència, a propòsit de la CUP

Dm, 20/10/2015 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

La CUP (Candidatura d'Unitat Popular) ha manifestat que no pensa investir Artur Mas com a president de la Generalitat. Ara, quan els seus vots són necessaris per les exigències aritmètiques dels resultats de les eleccions, s'ha posat en primer pla la coherència en l'acció política. Si els parlamentaris de la CUP són coherents amb les seves promeses, les hauran de mantenir. A propòsit d'aquesta situació, cal reflexionar sobre la coherència i el seu abast.

Què significa coherència? La segona accepció d'aquesta paraula al diccionari de la RAE la defineix com: «Actitud lògica i conseqüent amb una posició anterior.» L'exemple que acompanya aquesta definició és clar: «Ho faig per coherència amb els meus principis.» Aquesta accepció, tan explícita, no apareix en el DIEC2.

Sempre que els principis siguin ètics i vàlids, la coherència és una cosa bona. En cas contrari, la coherència pot aguditzar l'error, malgrat el valor que implica ser coherent. Qui afirma que és creient i no practicant mostra un signe clar d'incoherència. És desitjable que un partit sigui coherent amb les seves promeses electorals? Sí. Un partit que s'esforça per ser coherent, pot voler que els altres en siguin? Sens dubte. Si només un volgués ser coherent a costa de no ser-ne els altres conduiria a situar-se en una superioritat moral farisaica. Quin és el problema? La CUP ha afirmat que no pensa investir Mas com a president. Aquesta promesa li ha reportat un probable increment de vots gràcies als votants d'altres formacions que no van voler votar Mas, però que volien mantenir la seva opció per la independència. Les raons de la CUP són discutibles, però la decisió és clara. Ara bé, resulta que Junts pel Sí també van prendre un acord: Mas, a pesar d'anar en el número quatre de la llista, seria el president. Junts pel Sí també pot invocar la coherència. Aquí tenim un conflicte evident. Junts pel Sí i la CUP no poden ser coherents simultàniament amb el que han acordat. No obstant això, cal recordar que el primer ha obtingut 62 escons. El segon, 10.

La coherència requereix jerarquia. Si una persona, un partit o una coalició, ha realitzat unes promeses determinades i no les pot portar a terme, caldrà optar per una en perjudici de l'altra. Per a la CUP, què és més important: no investir Mas o aconseguir la independència? Junts pel Sí podria viure una disjuntiva similar: Mas és president o, en cas contrari, caldrà provocar noves eleccions per no trencar el seu acord.

Alguns problemes amb la coherència sorgeixen per causes evidents. Un partit que sap que no governarà pot prometre molt. Si arribés a governar tindria greus problemes de coherència. Ho hem vist a Grècia. Els que no governen poden xerrar a tort i a dret contra les retallades, però si haguessin governat, què haurien fet? Les incoherències poden ser el resultat d'haver formulat malament les seves promeses —la realitat és superior a la idea—, o de no tenir el tremp moral d'atenir-s'hi. ¿No és una incoherència, malgrat tot, dir que no importa el qui i vetar Mas, i alhora ser independentista, però convertir-se en la gran esperança dels unionistes?